

som også har været omtalt i debatten i dag, og som var udgangspunkt for den danske holdning.

Det lykkedes efter omfattende forhandlinger på selve rådsmødet at få indføjet en betragtning om dette forhold i direktivteksten, hvorefter disse oplysninger, såfremt de er tilgængelige, skal gives ved patentansøgninger. Og det er min opfattelse, at vi ved at få indsat denne betragtning holder medlemslandene fast på, at de intentioner, der er fastsat i konventionsteksten, skal gennemføres.

Jeg håber naturligvis, at Europa-Parlamentet i sin videre behandling af direktivforslaget tager aspektet om biodiversitetskonventionen op til fornyet vurdering, men som sagt er biodiversitetskonventionen det væsentligste element i denne diskussion.

Det er som sagt en rammekonvention, og de lande, der har ratificeret konventionen, forsøger nu at udfylde konventionsintentionerne med mere konkrete bestemmelser, og det er jo det, der er behov for.

Vi vedtager et direktiv, der driver udviklingen den rigtige vej vedrørende bestemmelser, der gælder for Europa, men det vigtige er naturligvis, at biodiversitetskonventionen bliver udfyldt med mere konkrete bestemmelser, og det drøfter medlemslandene næste gang på et møde i maj måned.

Så vil jeg endelig kommentere den henvendelse fra Mellemfolkeligt Samvirke, som hr. Keld Albrechtsen henviser til, og hvori man argumenterer for, at direktivforslaget begrænser ulandenes muligheder for at drage fordel af deres rige biodiversitet, og hvori man endvidere gør opmærksom på, at man finder, at direktivet både strider mod Maastrichttraktatens art. 130 og mod Folketingets motiverede dagsorden fra 1991:

Som man næsten har kunnet spore af mit indlæg, er jeg ikke enig i disse betragtninger, og jeg har derfor tilsluttet mig direktivforslaget på regeringens vegne.

For det første har både EU og de enkelte medlemslande undertegnet konventionen om biologisk mangfoldighed, og hermed har hvert enkelt land naturligvis forpligtet sig til at overholde denne konventions bestemmelser.

For det andet indeholder direktivforslaget ikke bestemmelser, som er i strid med biodiversitetskonventionens bestemmelser. Tværtimod henviser forslaget netop til konventionen – hvilket jeg var inde på for et øjeblik siden – og

slår fast, at direktivet ikke berører medlemslandenes forpligtelser i henhold til biodiversitetskonventionen.

Men jeg er enig i, at det er af betydelig vigtighed både at sikre biodiversiteten og at sikre ulandenes interesser bedst muligt, og netop derfor er det særlig glædeligt, at det i tolvte time lykkedes, som jeg sagde, at få den betragtning ind, der henviser til forpligtelsen til at oplyse om oprindelseslandet i forbindelse med patentering af biologisk materiale.

Man skal også være opmærksom på, at det jo allerede i dag er muligt at få patenteret genetiske ressourcer. Det er der ikke noget, der hindrer. Og en vedtagelse af direktivet er altså ensbetydende med, at vi får fælles regler på området, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen. Så hvis vi ikke får vedtaget direktivet med disse meget fornuftige bestemmelser, som vi har redegjort for i dag, er det altså stadig væk sådan, at hvert eneste medlemsland har sine helt bestemte regler.

Jeg skal måske endelig gøre opmærksom på, at retsbeskyttelsen i det direktivforslag, som vi forventer vedtaget, kun gælder for Europa, som fru Sonja Mikkelsen sagde det.

Det betyder altså, at et land fra f.eks. Sydamerika naturligvis selv kan regulere sine egne interne retsforhold, for så vidt angår patentering, og det betyder jo, at det er op til hvert enkelt land at bestemme, i hvilket omfang der skal være en særlig lovgivning med særlige regler for det pågældende land.

Det, vi har gjort i Europa, ikke mindst på dansk initiativ, er at forsøge at drive udviklingen i retning af en hensyntagen til ulandenes interesse i at kunne få udbytte af deres biologiske mangfoldighed.

Keld Albrechtsen (EL):

Tak til ministeren for svarene!

Ministeren mener, at det vil være en fordel at få vedtaget et direktiv, for så har man et regelsæt på et område, hvor der ellers ikke er disse regler. Men dertil er jo at sige, at problemet er, at hvis man så får vedtaget et regelsæt nu, som ikke er godt nok, og som på afgørende punkter svigter ulandene, bliver dette regelsæt jo en model for de kommende TRIPS-forhandlinger, og det vil sige, at det i hvert fald bliver EU's forhandlingsposition med hensyn til et globalt regelsæt, og så bliver ulandene jo for alvor taberne i dette spil.